

[Tholstrup.]

tiden skal nedrive hele husrækker for at få plads.

Det er midlerne til denne vejbygning, som disse tre lovforslag omhandler, og som vi først skal tale om i dag. De tre lovforslag går i det væsentlige ud på at bibeholde de bestående afgifter, medens kommissionens forslag gik ud på at tilvejebringe et mere rimeligt forhold mellem vejafgifter og benzinafgifter, således at det blev dem, der sled mest på vejene, som kom til at betale mest dertil; dette princip kan vi tiltræde. Men ovenfor de foreliggende lovforslag må vi slå fast — hvad vi forøvrigt også har udtalt i motorkommissionens betænkning på side 31 — at der ikke bør opkræves større beløb end strengt nødvendigt til dækning af årets udgifter, og som følge heraf bør man straks ophæve omsætningsafgiften ved køb af nye motorkøretøjer. Jeg har dog ikke noget imod, at man i stedet for straks at ophæve omsætningskatterne tager fat på at afvikle dem f. eks. over to år, hvad jeg tidligere har fremsat lovforslag om.

Under alle omstændigheder bør omsætningsafgiften bort, således at det bliver lettere for enhver at erhverve sig et motorkøretøj. Jeg har sagt det før, at vi har ikke demokrati, før enhver, også arbejderne, har mulighed for at købe et automobil, hvis de foretrækker dette fremfor andre livsgoder eller nydelsesmidler.

Et automobil kan være langt nyttigere end mange af de højt skattede, for ikke at sige højt beskattede, varer, som man med større ret kan kalde luksus. Det er ikke luksus for en arbejder at blive i stand til at komme hurtigere og lettere til og fra sit arbejde, lettere at kunne vælge sin arbejdsplads, fordi afstand og beliggenhed ikke længere er afgørende, og lettere at vælge en boplads, måske ude under mere sunde vilkår, i friere omgivelser. I storbyerne er drømmen om eget hus på egen jord lettere at opfylde, når man har en bil til sin rådighed, hvor lille eller hvor billig den end er. I Amerika har over halvdelen af arbejderne eget hus, og alle har egen bil.

§ 1 i forslaget om omsætningsafgift indleder med at bestemme, at der skal svares en afgift til statskassen. Det er jo det nye ved denne lov. Nu går afgiften i vejfonden, og dette bør ikke ændres.

Jeg er meget glad for, at ministeren har ophævet den administrative urimelighed, at der skulle betales omsætningsafgift af campingvogne; disse sled ikke på vejene og blev heller ikke brugt til transport af gods eller personer, men kom alligevel i den forkerte kategori — med det resultat, at afgiften virkede fuldkommen prohibitivt.

Jeg er også tilfreds med, at man i § 5 ligestiller lillebilerne med droskevognene, men stk. 3 i denne paragraf mener jeg bør ændres. Der står nemlig, at „det er en betingelse for at opnå afgiftsnedsættelse, at vognmandskørsel er den pågældendes hovederhverv.“ Det kan let give anledning til fortolkningsvanskeligheder. I mange mindre byer og landsbyer er det ikke ualmindeligt, at f. eks. smeden samtidig er vognmand, og det er da ikke utænkeligt, at hans kørsel lørdag—søndag og om aftenene giver ham lige så stor en indtægt som smedearbejdet i dagens løb. Det er jo ikke alle landsbyer, der er så store, at de giver fuld beskæftigelse til både en smed og en vognmand, og hvis han tjener nogenlunde lige meget på begge dele, kan det blive vanskeligt at bedømme, hvilket af de to der er hovederhvervet. Det må være nok, at vognen bruges hovedsagelig til hyrekørsel, således at det ikke bliver mandens hovederhverv, men vognens hovedformål, der bliver afgørende. Og her behøver man jo ikke at nøjes med at dele efter 50 pct.s reglen; man kan godt ansætte en helt anden procent for benyttelse af vognen til hyrekørsel, f. eks. 75 eller 80 pct., men der kan ikke være rimelighed i, at de små vognmænd og smede på landet skal betale højere omsætningssskat end de vognmænd i byerne, der har fuld beskæftigelse med at køre hyrekørsel.

Jeg er tilfreds med § 21, som giver invalider afgiftsfritagelse, men i bemærkningerne til § 21 henvises til kommissionsbetænkningen, side 15, og heri står, at invalidevogne ikke må koste mere end 12 000 kr. Mon ikke dette beløb er sat for lavt? Det kan jo tænkes, at det drejer sig om en stor og kraftig mand, der vel har dårlige, men måske lange ben og derfor har brug for en større vogn. Jeg synes, det er en smålighed at blande sig i spørgsmålet om vognens størrelse, og i hvert fald bør man gå højere op.

Men omsætningskatterne ønsker jeg som